

Prot. Nr 1111

Eerwaarde priesters en monnik-priesters, en alle leden van de clerus, geachte bestuursleden van parochies, uitgelezen en gezegende christenen van de heilige Metropolis van België en het Exarchaat van Nederland en Luxemburg, in de Heer beminde kinderen van mijn geringe persoon, moge de genade en de vrede Gods en mijn gebed, zegen en vergeving bij u zijn.

Het zij u allen bekend dat, aangezien uw heilig bisdom geen bestuurder meer had, sinds de hiërarch monseigneur Panteleimon uit eigen beweging zijn ontslag had ingediend, de heilige Moeder-kerk, de Grote Kerk van Christus, uit grote liefde voor u en uit verschuldigd plichtsbesef, zich hierom bekommerd heeft. Mijn geringe persoon is samen met onze heilige Synode overgegaan tot de verkiezing en benoeming van een voor dit diocees geschikte hiërarch, die in staat is om op adequate wijze de taak uit te voeren van het besturen van de kerk en die in navolging van Christus de pastorale zorg voor u op zich kan nemen.

In onze eerbiedwaardige patriarchale kerk van de heilige grootmartelaar en zegedragers Georgius is op mijn initiatief en met mijn toestemming een canonieke stemming gehouden door onze heilige Synode, onder aanroeping van de Alheilige Geest, waarbij uit drie kandidaten door stemming de waardige persoon gekozen werd om als hiërarch de bescherming en de pastorale zorg op zich te nemen van uw diocees en exarchaat. De voorkeur is uitgegaan naar, en gekozen is de door God beminde Bisschop van Sinope, monseigneur Athenagoras, een bescheiden man, vroom, goed thuis in de goddelijke diensten, begiftigd met kerkelijke en wereldse kennis, inzicht en capaciteiten, die een ruime ervaring heeft opgedaan betreffende kerkelijke zaken en aangelegenheden gedurende de uitoefening van zijn bekwaam en gewaardeerd dienstwerk in onze Moeder-Kerk, waardoor hij zich ontwikkeld heeft tot een waarachtige en canonieke Metropoliet van het heilige bisdom van België, Nederland en Luxemburg.

Daarom maken wij dit bekend door dit patriarchale en synodale schrijven aan u allen, geliefde en gezegende christenen van het heilig Bisdom van België en het Exarchaat van Nederland en Luxemburg en zegenen wij u met onze vaderlijke zegen. En wij bepalen en verklaren met ons kerkelijk gezag dat de vermelde eerbiedwaardige Metropoliet van België en Exarch van Nederland en Luxemburg, de door ons in Christus zeer beminde

broeder en concelebrant monseigneur Athenagoras van nu af door u erkend dient te worden als uw waarachtige, wettelijke en kanonieke Herder, als Leider van het diocees van België en het exarchaat van Nederland en Luxemburg, als goede herder van de geestelijke schaapskudde aldaar, en als geestelijke vader van u allen. U, alle geestelijken, dient zijn canonieke naam te gedenken in alle heilige diensten, gehoorzaam en onderdanig aan zijn bisschoppelijke vermaningen en zijn raad, met het oog op uw geestelijk nut en in navolging van de leer en overlevering van onze vaders.

Afsluitend geef ik u allen van harte mijn patriarchale en vaderlijke zegen, en wens ik u en de uwen altijd de rijke gaven van onze goede Heer en Verlosser, Die de Schenker is van al het goede. Moge Zijn genade en Zijn oneindige barmhartigheid met u allen zijn.

In het jaar des Heren 2013, de zevenentwintigste november,

7^e Indikt

+ Bartholomeos van Constantinopel

+ Dimitrios van Amerika

+ Germanos van Tranoupolis

+ Evangelos van New Jersey

+ Evgenios van Rethymnon en Avlopotamos

+ Damaskinos van Kydonia en Apokoronon

+ Konstantinos van Singapur

+ Augustinos van Duitsland

+ Gennadios van Sasima

+ Kyrillos van Rodos

+ Amfilochios van Nieuw Zeeland

+ Nathanael van Kos en Nisyros

+ Arsenios van Oostenrijk.

**Toespraak van vader Stavros Triantafyllou bij de intronisatie van
zijn eminentie Athenagoras, Metropoliet van België en Exarch
van Nederland en Luxemburg in de kathedraal van de
Aartsengelen in Brussel 21-12-2013**

Uwe eminentie, Monseigneur Athenagoras,

Uit naam van de gewijde clerus van het heilig Bisdom van België en het Exarchaat van Nederland en Luxemburg, dat u is toevertrouwd door het eerbiedwaardige Centrum, onze Moeder, de grote Kerk van Christus, het Oecumenisch Patriarchaat van Constantinopel, roep ik u toe : « Gezegend hij die komt in de naam des Heren. »

Uw waardige verkiezing tot nieuwe Metropoliet van het bisdom België en het exarchaat Nederland en Luxemburg, vervult onze harten met grote blijdschap en vreugde, want u heeft met succes alle soorten taken vervuld die onze Moeder-Kerk u opgedragen heeft, evenals uw geëerde voorganger Monseigneur Panteleimon.

U bent echt een geestelijke van ons bisdom, want we kennen u al vierentwintig jaar, als diaken, priester, archimandriet en hulpbisschop van ons bisdom. Samen met u hebben we vele hoogte- en dieptepunten doorgemaakt en gedeeld, zowel momenten van geestelijke verheffing als ook van pijn en moeilijkheden. Wij weten dat u rijkelijk begiftigd bent met geestelijke en andere gaven en talenten, die heel nuttig zullen zijn bij uw hoge missie.

Wij verzekeren u, dat wij u altijd bij zullen staan, als trouwe medewerkers en helpers van uwe eminentie, ter ere Gods en tot onze heiliging en redding.

Uwe eminentie, monseigneur Athenagoras, Metropoliet van België en Exarch van Nederland en Luxemburg, wij wensen u toe dat u rijkelijk vrucht zult dragen, dat uw herderschap tot onze redding mag leiden, en dat u Gode en mensen welgevallig moge zijn.

Uit naam van al de geestelijken van ons heilig bisdom, vraag ik u om deze herderlijke staf te aanvaarden, een klein maar symbolisch geschenk, gegeven door ons, als uw zonen, met eerbied en liefde.

Monseigneur, nog vele jaren: Eis polla eti Despota.

Toespraak van Metropoliet Augustinos van Duitsland bij de intronisatie van Metropoliet Athenagoras van België.

Geachte hier bijeengekomen gelovigen,

Ik hoop niet te overdrijven wanneer ik stel, dat de vreugde van deze intronisatie vandaag, van de nieuwe Metropoliet van België, Nederland en Luxemburg, de vrucht is van een op de toekomst gerichte visie van de Oecumenisch Patriarch Athenagoras, de grote Patriarch van de 20^e eeuw: deze visie bevatte behalve de actieve deelname van de Orthodoxe Kerk in de interreligieuze dialoog en toenadering, ook de versterking van de aanwezigheid van de Moeder Kerk temidden van de gelovigen[1] in West- en Centraal-Europa door de oprichting van heilige Metropoliën in de zestiger jaren.

Elke visie heeft niet alleen een inspirator nodig, maar ook mensen die de visie verder zullen dragen, degenen die als fakkeldragers deze zullen verspreiden, en die zich zullen inspannen om de visie tot een realiteit te maken.

De belangrijkste werker van het eerste uur is de vorige metropoliet van België, monseigneur Panteleimon, die tientallen jaren lang een verantwoordelijkheid op veel niveaus gedragen heeft bij zijn taak in de Benelux. De genade Gods en zijn zelfopofferende mee-werking met die genade bewerkstelligden dat zijn bisdom niet alleen een solide basis verwierf, maar ook de benodigde infrastructuur voor een soepele werking ervan. Omdat ik uit eigen ervaring weet welke prijs betaald moet worden bij een dergelijk streven, beschouw ik het mijn heilige plicht om mij tot hem persoonlijk te richten met gevoelens van de grootst mogelijke dankbaarheid. Er bestaat, denk ik, geen grotere vreugde voor hem, dan dat hij nu als eerste mag genieten van de vruchten van zijn inspanningen. [2]

Onder zijn prestaties rekenen we natuurlijk niet alleen het veilig stellen van de materiële voorwaarden voor het goed functioneren van het kerkelijk lichaam. Op de eerste plaats zorgde hij voor zijn manschappen: voor een organisatie die in iedere Metropolis bestaat uit de parochies waar geschikte

mensen de sleutelposities innemen. Aan zijn zijde stonden de voortreffelijke hulpbisschoppen Maximos van Evmenia, Emmanuel van Reghion (nu Metropoliet van Frankrijk), en Athenagoras van Sinope, samen met de priesters en de diakens, die hun sporen verdiend hebben en die hun plicht vervullen in de dienst voor God.[\[3\]](#)

En nu is dan de tijd aangebroken, na verloop van ongeveer een halve eeuw, dat de fakkel van de verantwoordelijkheid wordt doorgegeven van de geestelijke vader aan de geestelijke zoon. Nu de orthodoxie de overgang naar de 21e eeuw gemaakt heeft, is op voorstel van de grote Oecumenisch Patriarch Bartholomeos, en na de verkiezing door de hiërarchen die deel uitmaken van de Heilige Synode, Athenagoras van Sinope nu Athenagoras van België geworden. Hij is de eerste Belgische Metropoliet van dit mooie land, dat ook zo belangrijk is wat de aangelegenheden van Europa betreft, en ook van het even mooie en belangwekkende Koninkrijk der Nederlanden en van het Groothertogdom Luxemburg. Metropoliet Athenagoras van België is van uw eigen vlees en bloed, en hij heeft geen aanbeveling nodig van zijn buurman, de metropoliet van het aangrenzende Duitsland. Zijn inzet tot nu toe bewijst dat het voortzetten en stimuleren van de eerdergenoemde visie, bij hem gewaarborgd is. Trouwens zijn naam is reeds een voorteken in die richting.

Ook beschouw ik het als een heilige plicht om speciaal aandacht te schenken aan zijn familie, aan zijn zussen en broer en hun gezinnen, maar op de eerste plaats aan zijn geachte ouders, Protopresbyter Ignace en Marie-Thérèse, die met een door God geïnspireerde ijver zichzelf letterlijk opgeofferd hebben, zonder eigenbelang [\[4\]](#), uit liefde voor de éne, heilige en apostolische Kerk [\[5\]](#)

Ik verheug me over hun vreugde die zich voegt bij de vreugde van heel het God-minnende volk van de drie landen van het heilig bisdom van België, dat heden van harte het 'axios' uitroept, als bevestiging van de uitstekende keuze, maar ook als een waardevolle wens voor de nieuwe fase van de strijd die vandaag officieel begint.

Groot is mijn dankbaarheid tegenover onze Alheiligheid de Oecumenisch Patriarch Bartholomeos, voor de eer die hij mij gegeven heeft om hem

vandaag te vertegenwoordigen in deze gewijde ceremonie, waarbij onze geliefde broeder en medelidurg Athenagoras geïntoniseerd wordt op deze zetel van getuigenis en martelaarschap.

Uit heel mijn hart wens ik hem vele vruchtbare jaren toe in zijn aartsbisschoppelijk ambt, als herder van de Kerk, als coördinator van de stem van de Orthodoxie en als diaken van de verzoening in Christus, door Wie alles nieuw geworden is. [\[6\]](#)

Zijne Eminentie Athenagoras, Metropoliet van België en exarch van Nederland en Luxemburg: Nog vele jaren!

Axios!

Geachte en geliefde Medebroeder,

Sta mij toe om symbolisch te eindigen met enkele woorden in het Duits, één van de drie talen van België die ik spreek. Dat doe ik niet alleen maar uit respect voor de verscheidenheid van talen in België, maar ook wegens mijn bijzondere sympathie voor de Duitstalige gemeenschap in uw land, waarvan wij de opbouw van de orthodoxe kerk van dichtbij hebben mogen begeleiden.

Tussen de verschillende taalgemeenschappen van België zult u zelf in het vervolg een ervaren bruggenbouwer zijn. Daarbij komt nog dat u als voorzitter van de orthodoxe Bisschoppenconferentie van de Benelux ook bruggen zult bouwen tussen de orthodoxe diocesen van deze landen. Tot nu toe was u de secretaris van de Bisschoppen-conferentie. Nu u de voorzitter bent geworden van dit belangrijke overlegorgaan, ben ik er van overtuigd dat de voortzetting van uw werk een even voorbeeldig karakter zal dragen en ik wens u ook daarbij veel succes.

Het Griekse woord ‘axios’ dat ik zo-even gebruikt heb, wordt vertaald met “waardig”. Wanneer wij dit woord in de orthodoxe kerk gebruiken, kan het twee betekenissen hebben: bij een nieuwgewijde bedoelen wij: “Hij is zijn nieuwe taak waardig”. En voor de anderen drukken wij een wens uit: “moogt gij steeds blijken waardig te zijn” .

In deze betekenis nogmaals: Axios!

[1] een uitdrukking van Leo Zander

[2] II Tim 2,6

[3] II Tim 4,5

[4] vgl I Kor. 13,5

[5] geloofsbelijdenis van Nicea-Constantinopel.

[6] II Kor 5, 17-18